

Torkil Skála

VIÐGERÐIN KOSTAÐI MÆR SEXLÍVIÐ

– Seinastu trý áriní hava eg og konan einki seksuelt samband havt, tí skurðviðgerðin kostaði mær seksuelli førleikarnar. Tað er keðiligt fyri okkum bæði, og mangan taki eg so synd í henni, sigur 71 ára gamli Torkil Skála, sum í 2009 fekk staðfest prostatakrabba. Nú vil hann púra opið greiða frá hvussu lívið við og aftaná prostatakrabba er

BARBARA HOLM

2009 skuldi vera eitt gott ár fyri tá 65 ára gamla havnarmannin Torkil Skála. Tað var árið, tá ið hann takkaði fyri seg eftir drúgva tænastu sum fólaskúlalærari og fór á pensjón. Men árið gjørdist ikki eins gott og ætlað. Í januar í 2009 fekk Torkil staðfest prostatakrabba og heimurin broyttist.

Áðrenn hevði ein nábugvi hjá Torkili fingið staðfest prostatakrabba, og hann doyði stutt eftir, tí sjúkan hevði spreitt seg.

– Eg minnst eg hugsaði um hann. Men lækarnir søgdu við meg, at tað varð uppdagað so tíðliga, at eg hevði góðar møguleikar fyri at gerast frískur, sigur Torkil.

Tá hevði føroyska sjúkrahúsverkið ikki drúgvar royndir við prostatakrabba, og tað metir Torkil eisini hava ávirkað tilgongdina hjá honum.

Torkil fekk tveir møguleikar. Antin skuldi hann fara undir stráluviðgerð ella skuldi hann leggjast undir skurð.

– Læknarnir vildu ikki siga mær hvat var best fyri meg. Teir søgdu eg skuldi sjálvur taka støðu til hvat eg vildi, men tað er jú vónleyst at meta um sjálvur, sigur Torkil.

Hann tók tó avgerð um at fara undir skurð og við tí vóna, at gerast frískur. Men so skuldi ikki vera.

Einsamallur til Keypmannahavnar

Tað vísti seg nakað eftir skurðviðgerðina, at krabbi framvegis var í vevinum rundan um prostata, og tí varð neyðugt hjá Torkili at fara undir stráluviðgerð. Tað eru mátingar av tí tey kalla PSA talinum, sum skulu staðfesta hvussu til stendur. Veksur nøgdin av PSA í kroppinum, so er neyðugt at viðgera fyri prostatakrabba. Og talið vaks hjá Torkili eftir skurðviðgerðina. Tíðliga í 2011 varð hann tí sendur til Keypmannahavnar, har hann skuldi undir eina umfatandi stráluviðgerð. Tveir mánaðir skuldi hann vera í Danmark. Men hann fekk ongan fylgjara við.

– Eg vildi so fegin hava konuna við, tí tað er so einsligt at ganga einsamallur í Keypmannahavn í tveir mánaðir, greiður Torkil frá.

Hvønn dag skuldi hann inn á Ríkissjúkrahúsið at fáa stráluviðgerð, men hetta tók sjáldan meira enn 10 minuttir. Restin av samdøgriðum fór tí við at ganga einsamallur í stórbýnum.

– Tað vóru eisini tveir kaldir mánaðir, og kanska hevði tað verið frægari um tað var um summari, heldur Torkil.

Men viðgerðin fekk ein enda og eingi hjáárin stóðust av strálunum. Eftir tveir mánaðir í Danmark slapp

Torkil heimaftur á klettarnar. Hesaferð frískur.

Hildin fyri spott á Landssjúkrahúsinum

Í sjúkrahúsinum hjá Torkili Skála var Landssjúkrahúsið, sum vera man, miðdepilin fyri allari kunning og viðger, undantikið teir tveir mánaðirnir í Danmark. Men á Landssjúkrahúsinum kendi Torkil seg ótrygga og ráðaleysan. Í alt vóru níggju neurologar um Torkil hesi áriní.

– Eg var ólukksáluga keddur um, at tað vóru so nógvir ymiskir læknar. Onkursvegna kendist tað sum, at eg sjálvur mátti finna útav hvat vendi upp og niður, greiður Torkil frá.

Læknin, sum legði Torkil undir skurð í 2009, var bert einaferð eftir tað í myndini. Átta aðrir neurologar skiftist síðani um at kalla Torkil inn til hetta og hatta.

– Fimm teirra søgdu mær als einki, sum eg ikki visti áðrenn. Og eg kendi meg snøgt sagt ikki trygga, sigur Torkil.

Hann ynskti sær ein lækna, sum hann kundi hava álit á og knýta samband við gjøgnum sjúkrahúsinum.

– Eg føldi tað sum eg var hildin fyri spott, tí læknarnir settu seg ikki inn í mína støðu, sigur Torkil.

Men á Ríkissjúkrahúsinum var betur. Har vóru tey fitt og fryntlig

**Tað er ein keðilig
avleiðing av
sjúkuni, og
serliga fyri
konuna. Eg eri
keddur henn-
ara vegna, men
vit hava prátað
nógv um tað
fyri at gódtaka
støðuna»**

